

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-12713/2016-ERU

V Praze dne 13. října 2017

Č. j. 12713-15/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. OSR-12713/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 24. února 2017 podle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. května 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), s obviněným z přestupku, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. j) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. řízení s obviněným z přestupku panem [REDAKCE], zahájené pro podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. j) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 4 energetického zákona dne 4. října 2016 na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Suchá bránil zaměstnancům společnosti ENGAS s.r.o. v řádném dokončení udržovacích prací spočívajících v oklešťování a odstraňování porostů ohrožujících bezpečné a spolehlivé provozování zařízení distribuční soustavy, se dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích

z a s t a v u j e .

II. společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, IČO: 280 85 400 (dále jen „společnost E.ON Distribuce, a.s.“ se nepřiznává nárok na náhradu škody, neboť skutek, o kterém bylo řízení vedeno není přestupkem. Společnost E.ON Distribuce, a.s., se se svým nárokem odkazuje za analogického použití ust. § 70 odst. 2 části věty za středníkem zákona o přestupcích na na soud nebo jiný příslušný orgán.

Odůvodnění

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 energetického zákona, v souladu s ust. § 53 odst. 2 zákona o přestupcích bylo dne 21. prosince 2016 doručeno Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, územním odborem Jihlava, obvodním oddělením Třešť (dále jen „Policie ČR“) pod č. j. [REDAKCE] odevzdání věci k projednání přestupku, kterého se měl dopustit pan [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“) tím, že dne 4. října 2016 na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Suchá bránil zaměstnancům společnosti ENGAS s.r.o. v rádném dokončení udržovacích prací.

Po prostudování podkladů obsažených ve spisovém materiálu Policie ČR dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích vydal dne 17. února 2017 příkaz, kterým se účastník řízení shledává vinným z úmyslného spáchání přestupku a ukládá se mu pokuta ve výši 10 000 Kč. Příkaz byl účastníku řízení doručen dne 24. února 2017. Proti příkazu podal účastník řízení odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a řízení pokračovalo. Podaný odpor účastník řízení neodůvodnil s tím, že důvody pro podání odporu sdělí po seznámení se se spisovým materiálem. Po vzájemné dohodě bylo účastníku řízení umožněno nahlížení do spisu dne 8. března 2017 v sídle Úřadu v Jihlavě.

Správní orgán pokračoval v řízení nařízením ústního jednání na den 30. června 2017. Předvolání k ústnímu jednání si účastník řízení v úložní době nevyzvedl a zásilka byla dne 21. června 2017 vrácena zpět správnímu orgánu. K ústnímu jednání se dostavili zástupci poškozené společnosti E.ON Distribuce, a. s. (dříve E.ON Distribuce, s.r.o.), kteří do protokolu uvedli, že společnost E.ON nemá k incidentu, ke kterému došlo dne 4. října 2016 v katastrálním území Suchá na pozemku parc. č. [REDAKCE], úplné informace a vychází pouze z tvrzení pana [REDAKCE], zástupce společnosti ENGAS s.r.o.. Dále uvedli, že zhotovitele, společnost ENGAS s.r.o., nenutili do nějakých speciálních postupů. Rovněž uvedli, že účastník řízení byl podle jejich názoru upozorněn dvakrát, že dojde k ořezu, pokud tak neučiní sám. Ořez bylo nezbytné provést, neboť se jedná o vedení 110 kV a v případě odkladů by mohlo dojít k ohoření vršků stromů a k poruše na zařízení.

Vzhledem k tomu, že správní orgán neobdržel žádné vyjádření účastníka řízení k podanému odporu nebo k věci samé, nařídil opakované ústní jednání na den 2. srpna 2017. Předvolání, v němž byl účastník řízení upozorněn na to, že jednání proběhne i bez jeho účasti, pokud se nedostaví bez omluvy nebo bez vážného důvodu, bylo účastníku řízení řádně doručeno dne 10. července 2017. Dne 1. srpna 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k věci, společně s jím pořízenými fotografiemi. Součástí vyjádření byla i omluva neúčasti na ústním jednání, a to pro pracovní vytížení z důvodu provádění zemědělských prací. Omluvu správní orgán neuznal, neboť nebyla včasná a důvody nepovažoval za takové, které by účast na ústním jednání vylučovaly. Ústní jednání se proto konalo za nepřítomnosti účastníka řízení.

Ve svém vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 1. srpna 2017 účastník řízení uvedl, že nepovažuje za nebezpečné pokácené dřeviny, neboť na pozemku stále leží, nikdo je neuklidil, ani nezpracoval. Porost měl podle účastníka řízení výšku 4 m, zatímco vedení se nachází ve výšce 9 m. Porost je vykácen v délce 45 m, čímž mu společností E.ON najatí

pracovníci zničili porost. Účastník řízení dále uvádí, že když vedoucímu zaměstnanců sdělil, že je to jeho pozemek a že tam nemají co dělat, dostal odpověď, že si tam můžou dělat, co chtějí. Dále účastník řízení uvedl, že pozemek je znehodnocen pokácenou dřevní hmotou a nelze ho v daném místě obdělávat.

Společnost E.ON Distribuce, a.s., podáním doručeným Úřadu dne 24. srpna 2017, uplatnila požadavek na úhradu škody nejméně ve výši ■■■ Kč způsobené účastníkem řízení provozovateli distribuční soustavy. Vyčíslení škody odůvodnila společnost E.ON Distribuce, a. s. tím, že díky růstu vegetace v ochranném pásmu do takové vzdálenosti od fázových vodičů vedení 110 kV, že byl provozovatel distribuční soustavy nucen dne 4. října 2016 vedení V520 plánovaně vypnout tak, aby nedošlo k ohrožení pracovníků, kteří prováděli nutný ořez. Škodu vyčísliila společnost E.ON Distribuce následovně:

pracovníci ESCZ VVN OR Slavětice – ■ h, hodinová základní sazba je ■■■ Kč – zajišťování/odjišťování na rozvodně Telč a rozvodně Kosov

pracovníci ESCZ Vedení VVN – ■ h, hodinová základní sazba je ■■■ Kč – školení BOZP pro pracovníky zhotovitele, vystavení příkazu ■■■

dispečer 110 kV – ■ h, hodinová základní sazba je ■■■ Kč – vypnutí/zapnutí – manipulace V520, komunikace s pracovníky ESCZ.

Správní orgán po zvážení všech důkazů ve spisu dospěl k závěru, že účastník řízení byl opakovaně, a to dopisem ze dne 22. září 2015 a oznámením ze dne 8. září 2016 upozorněn na skutečnost, že v rozporu s ust. § 46 odst. 9 na jeho pozemku v k. ú. Suchá stromy přesahují výšku 3 m, zároveň byl požádán o odstranění porostů a upozorněn na možnost provedení ořezu, popř. odstranění dřevin, pokud tak sám neučiní. Protože účastník řízení protiprávní stav neodstranil, provedla odstranění porostů dne 4. října 2016 společnost ENGAS s.r.o. na základě smlouvy uzavřené se společností E.ON Distribuce s.r.o. Z podání vysvětlení Policii ČR vyplývá, že účastník řízení na místo prováděné údržby přijel a na zaměstnance společnosti ENGAS s.r.o. křičel a poté přivolal Policii ČR.

Správní orgán uvádí, že v ochranném pásmu nadzemního vedení je zakázáno vysazovat chmelnice a nechávat růst porosty nad výšku 3 m. Povinností vlastníka nemovitosti pak je podle ust. § 46 odst. 4 energetického zákona provozovateli přenosové soustavy nebo provozovateli příslušné distribuční soustavy údržbu zařízení umožnit. Provozovatel přepravní soustavy je oprávněn v souladu s ust. § 58 odst. 1 písm. f) odstraňovat a oklešťovat stromoví a jiné porosty, provádět likvidaci odstraněného a okleštěného stromoví a jiných porostů ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz přepravní soustavy v případech, kdy tak po předchozím upozornění a stanovení rozsahu neučinil sám vlastník či uživatel. Ačkoliv byl vlastník nemovitosti opakovaně upozorněn, porosty sám neodstranil a poté, co s odstraňováním započala společnost pověřená provozovatelem přepravní soustavy, se na místo dostavil a provádění udržovacích prací v ochranném pásmu bránil.

V době předmětného jednání účastníka řízení byl účinný energetický zákon (ve znění účinném do 5. června 2016). Energetický zákon byl od doby spáchání vytykaného jednání účastníkem řízení novelizován, a to zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 152/2017 Sb.“), kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích (dále jen „zákon č. 183/2017 Sb.“), kdy tato novela nabyla účinnosti

dne 1. července 2017 a zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 131/2015 Sb.“), kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. srpna 2017, (zákon č. 152/2017 Sb., zákon č. 183/2017 Sb. a zákon č. 131/2015 Sb. dále také souhrnně jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [ust. § 90 odst. 1 písm. j)], tak i novelizovaný energetický zákon postihoval a postihuje [rovněž ust. 90 odst. 1 písm. j)] stejné jednání, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že jako vlastník či uživatel nemovitosti neumožní provozovateli přenosové soustavy, provozovateli přepravní soustavy nebo provozovateli distribuční soustavy výkon činností v ochranném pásmu podle ust. § 46 odst. 4 nebo § 68 odst. 5 nebo jako vlastník nemovitosti neumožní provozovateli zařízení přístup k zařízení pro rozvod tepelné energie podle § 87 odst. 6 téhož zákona. Ust. § 46 odst. 4 energetického zákona, které se týká jednání účastníka řízení, stanoví, že vlastník nemovitosti je povinen umožnit provozovateli přenosové soustavy nebo provozovateli příslušné distribuční soustavy údržbu zařízení. Toto ustanovení zůstalo rovněž v novelizovaném energetickém zákoně nezměněno. Ustanovení týkající se skutkové podstaty jednání účastníka řízení tak pro něho není z hlediska pozdějšího zákona příznivější, neboť se oproti zákonu účinnému v době jeho jednání nijak nezměnilo.

Tvrzení přesně neztotožněných zaměstnanců společnosti ENGAS s.r.o., uvedených ve spisu Policie ČR, že účastník řízení bránil dalším pracím najížděním na již pořezané stromoví, čímž ohrožoval zdraví své a pracovníků uvedené společnosti, se neprokázalo. Správní orgán má za to, že účastník řízení se na místo prováděné údržby dostavil proto, aby kácení porostů zabránil, avšak neprokázalo se, že by podle vyjádření zaměstnanců společnosti ENGAS s.r.o. účastník řízení najížděním do stromoví ohrožoval zdraví těchto pracovníků a že jeho bránění dosahovalo takové intenzity, že by provozovateli přenosové soustavy výkon jeho oprávnění neumožnilo. Správní orgán k tomu podotýká, že se v řízení prokázalo, že odstranění porostů v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy bylo i přes údajné bránění účastníka řízení provedeno.

K jednání účastníka řízení spočívajícím v bránění provádění okleštění a ořezu porostů přesahujících výšku 3 m v ochranném pásmu nadzemního vedení zařízení elektrizační soustavy došlo do dne 4. října 2016. Dle ust. § 7 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější.

V době předmětného jednání účastníka řízení byl účinný zákon o přestupcích (ve znění účinném do 30. května 2017). Zákon o přestupcích byl od doby jednání účastníka řízení novelizován, a to zákonem č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění účinném do 30. června 2017, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. června 2017, (dále jen „novelizovaný zákon o přestupcích“).

S ohledem na skutečnost, že správní orgán rozhodl o zastavení řízení o přestupku s účastníkem řízení, neshledal žádný důvod, pro použití novelizovaného zákona o přestupcích, neboť v případě zastavení řízení není v žádném ohledu tento zákon jako zákon pozdější pro účastníka řízení příznivější, než zákon o přestupcích, který byl účinný v době jednání účastníka řízení.

Dne 1. července 2017 rovněž nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a pozbyl účinnosti zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Správní orgán rovněž neshledal žádný důvod, aby v tomto případě postupoval podle zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť v případě zastavení řízení není v žádném ohledu ani tento zákon jako zákon pozdější pro účastníka řízení příznivější, než je zákon o přestupcích, který byl účinný v době jednání účastníka řízení.

Dle ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky se zahájena řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou disciplinárního deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, dokončí podle dosavadních zákonů. Jelikož k jednání účastníka řízení došlo před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, postupoval proto z procesního hlediska správní orgán podle zákona o přestupcích.

Protože správní orgán neprokázal mimo veškerou pochybnost, že popisované jednání účastníka řízení naplnilo formální stránku skutkové podstaty přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. j) energetického zákona, v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích řízení zastavil.

Základní předpokladem pro přiznání náhrady škody poškozenému v řízení o přestupku je skutečnost, že pachatel přestupku byl shledán odpovědným za jeho spáchání a byla mu prokázána vina. To jednoznačně vyplývá nejen z ust. § 70 odst. 2 zákona o přestupcích, dle něhož správní orgán může náhradu škody uložit pouze pachateli přestupku, ale i ze samé podstaty řízení o náhradě škody, které je vůči řízení trestnímu (správní trestání nevyjímaje) řízením adhezním.

V projednávaném případě dospěl správní orgán k závěru, že se účastník řízení přestupku nedopustil, neboť jeho jednáním nebyly naplněny formální znaky přestupku, a tudíž se o přestupek nejedná. Za těchto okolností pak správní orgán nemůže společností E.ON Distribuce, a. s., nárok na náhradu uplatněné škody přiznat.

Zákon o přestupcích otázku jak se vypořádat s nárokem poškozeného, který řádně a včas uplatnil nárok na náhradu škody v řízení o přestupku, které skončilo rozhodnutím, jímž správní orgán toto řízení s obviněným z přestupku zastavil a obvinění ze spáchání přestupku jej zprostil, výslovně neřeší.

Zákon o přestupcích pouze v ust. § 70 odst. 3 stanoví, že v případě, kdy poškozený zemře, správní orgán o náhradě škody nerozhodne.

V přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině pachatele a ukládá za přestupek trest. Pro správní trestání platí obdobné principy jako pro trestání soudní a v řízení o přestupcích se analogicky uplatní principy stanovené trestním právem, pokud analogie není

k újmě hlavního účastníka tohoto řízení (pachatele). Také toto trestání musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu (viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, sp. zn. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67).

Správní orgán je přesvědčen, že tyto principy lze vztáhnout i na řízení o náhradě škody, tedy řízení adhezní. V trestním řízení platí, že pokud soud obviněného zproští obžaloby, pak vždy poškozeného odkáže s jeho nárokem podle ust. § 229 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) na řízení ve věcech občanskoprávních nebo na řízení před jiným příslušným orgánem.

K významu výroku o náhradě škody i v případě jeho nepřiznání se vyjádřil např. Nejvyšší soud ČR, v usnesení ze dne 24. června 2015, sp. zn. 5 Tdo 523/2015: „*Potřeba vyslovení tzv. „negativního“ výroku o náhradě škody, tj. typicky odkázání poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, je v adhezním řízení nezbytná zejména z toho důvodu, že okamžikem, kdy se poškozený připojí řádně s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy či na vydání bezdůvodného obohacení k trestnímu řízení, přestává běžet promlčecí lhůta stanovená k uplatnění jeho nároku v těch zákonných předpisech hmotného práva, jež upravují podmínky pro vznik a výši tohoto nároku (srov. § 112 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinný do 31. 12. 2013, § 648 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014, § 329 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, všechny ve znění pozdějších předpisů). Po právní moci rozsudku, jímž je poškozený zcela nebo zčásti odkázán se svým nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení, může svůj nárok či jeho zbytek uplatňovat právě již mimo trestní řízení, tj. v občanskoprávním řízení či v řízení před jiným příslušným orgánem...“*

Tento závěr lze dle názoru správního orgánu analogicky aplikovat i v řízení o přestupku, neboť rozhodnutí, jímž se zastavuje řízení dle ust. § 76 odst. 1 zákona o přestupcích, je ve svém důsledku analogické zproštění obžalovaného obžaloby v řízení trestním.

Správní orgán si je vědom, že dle judikatury správních soudů je použití *analogie iuris* je ve veřejném právu značně nežádoucí, zatímco použití *analogie legis* lze za účelem vyplnění mezer v procesní úpravě za předpokladu, že je to ve prospěch ochrany práv účastníka řízení, použít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. září. 2011, č. j. 9 As 47/2011-105).

V daném případě žádné ustanovení zákona o přestupcích explicitně nestanovuje, jak by měl správní orgán o nároku společnosti E.ON Distribuce, a. s., za situace, kdy aplikoval postup dle ust. § 76 odst. 1 zákona o přestupcích, rozhodovat.

Dle názoru správního orgánu i s ohledem na již zmíněnou judikaturu správních soudů, z níž vyplývá, že i pro správní trestání se uplatní podobné principy jako pro řízení trestní, je na místě analogicky ust. § 229 odst. 3 trestního zákoníku aplikovat ust. § 70 odst. 2 části věty za středníkem zákona o přestupcích i na situaci, kdy se řízení o přestupku zastavuje meritorním rozhodnutím ve věci z důvodu, že skutek, o němž se vede řízení, není přestupkem.

Správní orgán se ztotožňuje se závěrem vyplývajícím z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. listopadu 2016, sp. zn. 62 Af 52/2016 - 221, že v obecné rovině lze analogii

uplatnit tehdy, je-li aplikována ve prospěch ochrany práv účastníka správního řízení. Je-li ve správním řízení účastníků řízení několik, a to s protichůdnými zájmy, nelze vyloučit, že využití analogie ve prospěch jednoho z účastníků správního řízení povede k znevýhodnění jiného účastníka téhož řízení. V takovém případě je nezbytné posoudit, k jakému zásahu do práv dotčeného účastníka řízení využitím analogie dojde a zda nedojde k zásahu nepřiměřenému.

V posuzovaném případě je nepochybné, že zájmem účastníka řízení je, aby nebyl odpovědný za náhradu škody nárokovanou společností E.ON Distribuce, a. s. Je tedy zájmem účastníka řízení rovněž, aby doba, kdy tato společnost může svůj nárok vůči účastníkovi řízení uplatnit, uplynula, co nejdříve.

Zájem společnosti E.ON Distribuce, a. s., je logicky opačný, tj. aby účastník řízení její nárok uznal a svůj dluh uhradil, nebo alespoň aby jej mohla vůči účastníkovi řízení uplatňovat co nejdéle.

Dle ust. § 648 věty první zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů uplatní-li věřitel v promlčecí lhůtě právo u orgánu veřejné moci a pokračuje-li řádně v zahájeném řízení, promlčecí lhůta neběží. Toto ustanovení se vztahuje jak na řízení trestní, tak na řízení dle zákona o přestupcích (viz ŠVESTKA, Jiří a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 6. 10. 2016]. ISSN 2336-517X.)

Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že ke stavení promlčecí doby dochází již samotným uplatněním nároku u příslušného orgánu (okamžikem, kdy mu dojde) a promlčecí doba neběží po celou dobu, kdy je o tomto nároku vedeno řízení. Pro trvání přerušení není tedy podstatné, jak a zda o něm příslušný orgán rozhodne, ale zda a kdy dojde k ukončení příslušného řízení. Uvedení samostatného výroku o nároku na náhradu škody, pokud jím není poškozenému vyhověno v rozhodnutí, jímž se řízení o přestupku pravomocně končí, má svůj zásadní význam především v tom, že je poškozenému jasné, od jakého okamžiku dojde k opětovnému běhu promlčecí doby.

Pokud by správní orgán výrok o nároku poškozeného na náhradu škody v rozhodnutí neučinil, poškozený by musel u správního orgánu složitě zjišťovat, zda a jak bylo příslušné řízení ukončeno, popř. bylo-li by mu takové rozhodnutí doručeno, zda a jak se správní orgán s jeho nárokem vypořádal a případně se domáhat rozhodnutí o svém nároku, a to i s využitím opravných prostředků. Co se týče délky časového úseku, po kterou by neběžela promlčecí doba nároku poškozeného, tento časový úsek by se v případě, kdy by se správní orgán jeho vypořádáním ve výrokové části rozhodnutí, jímž se řízení končí, nezbyval, nijak nezkrátil. Spíše je vysoce pravděpodobné, že by se délka řízení o přestupku a tím i časový úsek, po který by neběžela promlčecí doba nároku poškozeného, prodlužovalo o dobu, po kterou by byly dotačně řešeny požadavky poškozeného na vypořádání jeho nároku správním orgánem.

Takový stav by nebyl ani v zájmu účastníka řízení, neboť celková doba, po kterou by mohla společnost E.ON Distribuce, a. s., vůči němu uplatňovat svůj nárok, by se nijak nezkrátila. Postavení účastníka řízení v případném sporu o náhradu této škody v soudním nebo jiném řízení by se v tomto ohledu nijak nezlepšilo. Analogickým použitím ust. § 70 odst. 2 části věty za středníkem zákona o přestupcích při rozhodování podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) téhož zákona proto dle správního orgánu nedojde k dotčení práv účastníka řízení a jeho znevýhodnění vůči poškozenému, společnosti E.ON Distribuce, a. s.

Proto správní orgán o nároku společnosti E.ON Distribuce, a. s., rozhodl za analogického použití ust. § 70 odst. 2 zákona o přestupcích samostatným výrokem, tak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení